

Fylkesmannen i Vestland

TILSYNSRAPPORT

Barnehagelova § 19 g

Tilrettelagt tilbud til barn med nedsett funksjonsevne

Eidfjord kommune

22. oktober 2019

Sak 2019/14149

Innhald

Samandrag	2
1. Vår tilsynsmyndigheit	3
2. Om tilsynet med Eidfjord kommune	4
3. Dei rettslege krava i barnehagelova § 19 g	4
4. Kommunen «skal sikre» at barn med nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod	5
4.1 Rettsleg krav	5
4.2 Fylkesmannen si undersøking og vurdering	6
5. Kommunen skal følge sakshandsamingsreglane for enkeltvedtak i forvaltningslova	9
5.1 Rettslege krav	9
5.2 Fylkesmannen sine undersøking og vurdering	10
5.3 Fylkesmannen sin konklusjon	10
6. Frist for retting av brot på regelverket	10

Samandrag

Tilsyn etter barnehagelova § 19 g

Fylkesmannen har ført tilsyn med kommunen som barnehagemyndigheit, jf. barnehagelova § 9 andre ledd. Temaet for tilsynet er kommunen sin plikt etter barnehagelova § 19 g.

Formålet med tilsynet er å kontrollere at barnehagemyndigheita sikrar at barn med nedsett funksjonsevne får individuell tilrettelegging i barnehagen.

Eidfjord kommune er valt ut etter ei vurdering av kor sannsynleg det er at kommunen ikkje oppfyller krava i barnehagelova § 19 g. Grunnlaget for vurderinga er tilbakemeldinga som blei gitt i Fylkesmannen si kartlegging i februar 2019. I kartlegginga gjekk det mellom anna fram at Eidfjord kommune ikkje har informasjon om innhaldet i barnehagelova § 19 g på sine nettsider. Det gjekk også fram at Eidfjord kommune ikkje har skrivne vedtak etter barnehagelova § 19 g.

Denne endelege tilsynsrapporten omhandlar våre funn knytt til temaet som er valt, på det tidspunktet tilsynet er gjennomført.

Funn

Fylkesmannen konkluderer med at Eidfjord kommune ikkje oppfyller plikta til å sikre at barn med nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt tilbod etter barnehagelova § 19 g.

Eidfjord kommune må utarbeide eit system for å sikre at barn som har nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod. Systemet må vere forsvarleg.

Vurderingane av kommunen sin praksis knytt til barnehagelova § 19 g, er basert på innsendt dokumentasjon.

Vegen vidare

Etter forvaltningslova § 16 fekk Eidfjord kommune tilsendt førebels tilsynsrapport 24. september 2019. Frist for tilbakemelding var 15. oktober 2019. Vi har ikkje fått tilsendt merknadar frå kommunen.

Fylkesmannen har funne brot på regelverket. I denne rapporten får Eidfjord kommune frist til å rette brota, jf. kommunelova § 60 d. Frist for retting er 3. desember 2019.

1. Vår tilsynsmyndigheit

Fylkesmannen skal føre tilsyn med kommunen som barnehagemyndigheit, jf. barnehagelova § 9 første ledd. Tilsynet skal vere eit tilsyn med dei lovpålagde oppgåvene til kommunen, jf. kommunelova § 60 b.

Fylkesmannen sitt tilsyn skjer i samsvar med reglane i forvaltningslova. Tilsynet skal vere byggje på openheit og likebehandling, og skal kunne etterprøvast og gjennomførast på ein effektiv måte.

Fylkesmannen legg barnekonvensjonen til grunn ved tilsyn med kommunen som barnehagemyndigheit. Barnekonvensjonen går ved motstrid føre norsk lov. Artikkel 3 i konvensjonen er tydeleg på at *til beste for barn* skal leggjast til grunn som eit grunnleggande omsyn i alle avgjerder som vedkjem barn. Artikkel 23 i konvensjonen seier at eit barn som er psykisk eller fysisk funksjonshemma bør ha eit fullverdig og anstendig liv under forhold som sikrar verdigheit, fremjar sjølvstende og gjer det lettare for barnet å delta aktivt i samfunnet. Barnehagelova § 19 g er med på å sikre at artikkel 23 vert sett i verk, ved at barn vert sikra eit eigna individuelt tilrettelagt barnehagetilbod.

Fylkesmannen skal kontrollere om kommunen oppfyller plikta til å sikre at barn med nedsett funksjonsevne får eit eigna individuelt tilrettelagt barnehagetilbod etter barnehagelova § 19 g.

2. Om tilsynet med Eidfjord kommune

Fylkesmannen har gjennomført skriftleg tilsyn etter barnehagelova med Eidfjord kommune som barnehagemyndigheit. Barnehagemyndigheita i Eidfjord kommune er lagt til barnehagefagleg ansvarleg.

Eidfjord kommune er valt ut etter ei vurdering av kor sannsynleg det er at kommunen ikkje oppfyller krava i barnehagelova § 19 g. Grunnlaget for vurderinga er tilbakemeldinga som blei gitt i Fylkesmannen si kartlegging i februar 2019. I kartlegginga gjekk det mellom anna fram at Eidfjord kommune ikkje har informasjon om innhaldet i barnehagelova § 19 g på sine nettsider. Det gjekk også fram at Eidfjord kommune ikkje har skrive vedtak etter barnehagelova § 19 g.

Tilsynet med Eidfjord kommune blei opna ved varsel om tilsyn 3. juli 2019. Kommunen sin frist til å legge fram dokumentasjon var 26. august 2019.

Følgjande dokument ligg til grunn for tilsynet:

- Ei skriftleg orientering frå skulefagleg ansvarleg, med opplysingar om kommunen sin praksis knytt til barnehagelova § 19 g.

Fylkesmannen sine vurderingar og konklusjonar er baserte på den skriftlege dokumentasjonen vi har fått av kommunen.

Vi har undersøkt om kommunen som barnehagemyndigheit sikrar at barn med nedsett funksjonsevne får eit eigna individuelt tilrettelagt tilbod, jf. barnehagelova § 19 g, og om generelle sakshandsamingsreglar etter forvaltningslova er følgde.

Vi sende førebels rapport til kommunen 24. september 2019. Frist for tilbakemelding var 15. oktober 2019. Vi har ikkje fått merknadar frå kommunen.

I denne rapporten får Eidfjord kommune frist til å rette brota vi har funne på regelverket, jf. kommunelova § 60 d.

3. Dei rettslege krava i barnehagelova § 19 g

Barnehagelova § 19 g første setning slår fast at:

«Kommunen skal sikre at barn med nedsatt funksjonsevne får et egnet individuelt tilrettelagt barnehagetilbud.»

Alle barn som går i barnehage har krav på eit tilbod i tråd med barnehagelova og rammeplan for barnehagar. Barn med nedsett funksjonsevne skal ha høve til å delta i det ordinære barnehagetilbodet på same måte som andre barn. Dersom barnet treng tilrettelegging for å kunne ta i bruk det ordinære barnehagetilbodet, har kommunen ei plikt til å gjere vedtak som sikrar at barnet får eit eigna individuelt tilrettelagt tilbod, jf. barnehagelova § 19 g. Føremålet med individuell tilrettelegging er å gi barn med særlege utfordringar lik moglegheit til å gjere seg nytte av barnehageplassen sin som andre barnehagebarn. Tilrettelegginga skal bli fastsett med utgangspunkt i barnet sine behov, og ressursane skal bli tildelt barnet i eit enkeltvedtak.

Omgrepet «nedsatt funksjonsevne» er ikkje definert i barnehagelova, men i forarbeidet blir det vist til at vilkåret omfattar fysiske, psykiske og kognitive funksjonsnedsettingar. Det må avgrensast mot bagatellmessige og forbigåande forhold. Det er individuelle forskjellar mellom barn utan at det på grunn av dette er tale om funksjonsnedsetting. Forhold som er å anse som innanfor normalvariasjonen i småbarnsalderen vil falle utanfor. Sentralt i denne vurderinga er om barnet har ei funksjonsnedsetting av ein slik art at det hindrar barnet i å bruke barnehageplassen sin på lik linje med andre barnehagebarn. Dersom kommunen kjem til at barnet har nedsett funksjonsevne, må det konkretiserast i kva situasjonar barnet treng tilrettelegging, når det treng tilrettelegging, og korleis tilrettelegginga skal bli utført.

Det er kommunen som barnehagemyndigheit som har ansvaret for å sikre at barn med nedsett funksjonsevne får eit tilrettelagt tilbod. Plikta gjeld for barn med nedsett funksjonsevne som er busett i kommunen, og som har barnehageplass.

Barnehagelova § 19 g andre setning seier:

Plikten til tilrettelegging omfattar ikkje tiltak som innebærer en uforholdsmessig byrde for kommunen. Ved vurderingen av om tilretteleggingen innebærer en uforholdsmessig byrde, skal det særleg legges vekt på tilretteleggingens effekt for å nedbygge funksjonshemmende barrierer, de nødvendige kostnadene ved tilretteleggingen og virksomhetens ressurser.

Vilkåret «uforholdsmessig byrde» handlar om kommunen si plikt til å leggje til rette tilbodet i ein bestemt barnehage. I forarbeida er det framheva at dette unntaket er meint som ein snever sikkerheitsventil, og at foreldre med barn med nedsett funksjonsevne i utgangspunktet har rett til å velje barnehageplass på lik linje med andre foreldre.

Dette tilseier at kommunen sin økonomi ikkje kan vere eit omsyn i vurderinga av om tilrettelegginga skal bli gitt eller kva omfang den skal ha. Kommunen kan derfor ikkje avslå søknader med grunngjeving i at dei ikkje har økonomiske ressurser.

Det går fram av barnehagelova § 19 g andre ledd at det er kommunen som barnehagemyndigheit som skal gjere vedtak etter føresegna.

4. Kommunen «skal sikre» at barn med nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod

4.1 Rettsleg krav

Barnehagelova § 19 g krev at kommunane «skal sikre» at barn som har nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod. I vilkåret «skal sikre» kan det innfortolkast at kommunen må ha eit system for å sjå til at dei oppfyller plikta dei har etter føresegna. Dette systemet må vere forsvarleg.

Regelverket gjev ikkje føringar for korleis eit system må vere utforma for at det skal kunne reknast for å vere forsvarleg. Ofte vil lokale tilhøve vere førande for korleis systemet bør utformast. Eit system som kan reknast for å vere forsvarleg i ein kommune er derfor ikkje automatisk forsvarleg i ein annan kommune. Kommunen står dermed fritt til å utforme sitt eige system, basert på lokale tilhøve, så lenge det kan reknast for å vere forsvarleg. For å sikre at eit system er forsvarleg er det ofte nødvendig å utarbeide rutinar.

Systemet må famne om alle steg i prosessen fram mot å sikre at barnet får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod. Dette vil mellom anna kunne gjelde å formidle informasjon om regelverket til relevante aktørar, og sørge for at det er kjent korleis behov om tilrettelegging kan meldast inn til kommunen.

Kommunen har plikt til å fange opp barn som kan ha rett på tilrettelegging. Kommunen kan derfor ikkje *pålegge* føresette eller barnehage å søke om tilrettelegging. Kommunen har plikt til å vurdere om eit barn kan ha rett på tilrettelegging uavhengig av om dei får ein søknad eller melding om behov.

Når kommunen vert kjent med at eit barn kan ha rett på tilrettelegging må dei sørge for å innhente tilstrekkeleg med opplysingar til å vurdere om vilkåra i § 19 g er oppfylt.

For at kommunen skal oppfylle plikta til å sikre at barn med nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod, må det gjerast vedtak, jf. barnehagelova § 19 g siste setning. Desse vedtaka må synleggjere at kommunen har gjort ei korrekt vurdering av vilkåra i § 19 g og i tillegg vere i tråd med reglane i forvaltningslova. Systemet til kommunen bør også famne om dette steget av prosessen. Det same gjeld oppfølginga av om tilrettelegginga blir gjennomført i tråd med vedtaket.

På denne bakgrunn skal Fylkesmannen i dette tilsynet undersøke om kommunen har sannsynleggjort at dei har eit system på området, som sikrar at plikta etter barnehagelova § 19 g blir oppfylt, og som er forsvarleg.

4.2 Fylkesmannen si undersøking og vurdering

Rutine

Kommunen må sannsynleggjere at dei har eit system for å sikre at barn som har nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod. Systemet må vere forsvarleg. For å sikre at eit system er forsvarleg er det ofte nødvendig å utarbeide rutinar.

Ut frå dokumentasjonen vi har fått finn vi det ikkje sannsynleg at Eidfjord kommune har rutinar for å sikre at dei har eit system som sikrar at dei oppfyller sine plikter etter § 19 g. Eidfjord kommune peiker i svar til varselet på at dei er ein liten og overskodelig kommune.

Fylkesmannen er einig i at storleiken på kommunen kan ha betydning for om eller kor omfattande rutinar kommunen treng for å oppfylle sine plikter etter barnehagelova § 19 g. I Eidfjord kommune er det berre ein barnehage, noko som kan tilseie at kommunen kan klare å sikre at barn som har nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod, utan å fastsette ein framgangsmåte for dette i ei rutine.

Ei rutine vil sikre at kommunen gjer det som er nødvendig i alle steg i prosessen fram mot å sikre at barnet får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod. Dette omfattar alt frå å gje tilstrekkeleg informasjon om regelverket og sørgje for at tilretteleggingsbehov vert fanga opp av kommunen, til å gjere vedtak og følge opp at vedtaka vert gjennomført.

Kommunen sine plikter etter føresegna er omfattande. Vidare vil fråværet av ei rutine ofte føre til at oppgåvene vert utført ulikt ut frå person til person, noko som kan føre til ulik kvalitet på arbeidet og meir vilkårlege avgjerder.

Etter vår vurdering kan storleiken på kommunen vere førande for kor omfattande rutinar kommunen treng, medan det sjeldan kan seiast å vere forsvarleg at det ikkje vert utforma rutinar i det heile.

Med bakgrunn i dette konkluderer vi med at med at kommunen ikkje har tilstrekkeleg med rutinar for å sikre eit tilrettelagt tilbod til barn med nedsett funksjonsevne etter barnehagelova § 19 g.

Informasjon

Som ein del av plikta til å sikre at barn får dekkja sitt behov for tilrettelegging etter § 19 g, bør kommunen ha eit system for å spreie informasjon om regelverket til dei som kan ha behov for tilrettelegging. Det bør også gjerast kjent at behovet kan meldast inn til kommunen.

At dei føresette og andre har kjennskap til regelverket bidrar til at kommunen kan sikre at dei fangar opp barn med tilretteleggingsbehov i kommunen.

Kommunen har informasjon om barnehagelova § 19 g i sine barnehagevedtekter, som er tilgjengelege på deira nettside. Kommunen opplyser om at dei også orienterer om kommunen si plikt etter barnehagelova § 19 g på foreldremøte.

Kommunen har også oppdatert nettsida, slik at det no finst ei eiga side med informasjon om føresegna. Ut frå desse opplysingane har Fylkesmannen sett nærare på nettsida, med bakgrunn i at det er viktig at informasjonen som vert gjeve er rett.

Vi har mellom anna merka oss følgjande:

«Det er føresette som melder om ønskje om tilrettelegging av barnehagetilbodet til sitt barn. Barnehagen rettleiar føresette i å skrive søknad om behov for individuelt tilrettelagt barnehagetilbod for barn med nedsett funksjonsevne».

Fylkesmannen vil etter dette peike på at kommunen ikkje kan pålegge føresette å søkje om tilretteleggingsbehov. Ei slik ordning vil i realiteten innebere ei overføring av plikta til å fange opp barn med tilretteleggingsbehov til dei føresette, i strid med barnehagelova § 19 g. Kommunen

har plikt til å vurdere om eit barn kan ha rett på tilrettelegging uavhengig av om det er sett fram ein søknad eller meldt inn eit behov. Informasjonen kan også tolkast slik at det er nødvendig å setje fram ein formell søknad om tilrettelegging, noko som kan vere avskrekkande for føresette. Terskelen for å melde inn eit behov skal vere låg.

Fylkesmannen finn derfor at kommunen gjev informasjon som ikkje er i tråd med § 19 g.

Vi ser vidare at foreldra skal opplyse om helsesituasjonen og eventuelle sosiale utfordringar i inntakssøknaden. Dette kan tilseie at kommunen sikrar at dei fangar opp barn som kan ha tilretteleggingsbehov. Fylkesmannen vil likevel peike på at plikta til å sikre etter barnehagelova § 19 g gjeld heile perioden barnet går i barnehagen. Derfor er det viktig at kommunen har eit system som sikrar at dei fangar opp barn med tilretteleggingsbehov gjennom heile denne perioden. Bakgrunnen for dette er at behovet for tilrettelegging kan oppstå etter at barnet har starta i barnehagen.

Fylkesmannen har etter dette kome til at kommunen ikkje har eit system for å informere om rettane i barnehagelova § 19 g, som er forsvarleg. Dei har heller ikkje eit system for innhenting av informasjon slik at dei kan fange opp barn som har behov for tilrettelegging, som er forsvarleg.

Vedtak

Kommunen må gjere vedtak både dersom dei kjem til at eit barn med nedsett funksjonsevne har rett til tilrettelegging etter § 19 g, og i dei tilfella dei kjem til at barnet ikkje har ein slik rett. Vurderinga til kommunen må ta utgangspunkt i vilkåra i barnehagelova § 19 g, og samtidig gjerast i tråd med reglane for enkeltvedtak forvaltningslova.

På kommunen si heimeside går det fram at det er barnefagleg ansvarleg som gjer enkeltvedtak om tilrettelegging av barnehage tilbudet. Informasjonen er lagt ut i etterkant av vår kartlegging i februar 2019.

Kommunen skriv i tilsvar til tilsynet at «styrar vil i samråd med rådgjevar skrive vedtak som handsamast av rådmannen, om tilrettelegging vil medføre større kostnad, vil rådgjevar, på vegne av rådmann, skrive sak til kommunestyre». Fylkesmannen legg etter dette til grunn kommunen er kjend med at det skal gjerast vedtak etter § 19 g.

Det verkar derimot uklårt for Fylkesmannen om kommunen har delegert myndigheita til å gjere vedtak etter § 19 g på ein forsvarleg måte, sidan det er gjeve ulik informasjon på nettsida og i svar til varselet. Fylkesmannen legg likevel til grunn at myndigheita er lagt til barnehagefagleg ansvarleg.

Det går fram av dokumentasjonen at kommunen per i dag ikkje har barn i barnehagen med behov for tilrettelegging, og at dette er bakgrunnen for at dei ikkje har skrive enkeltvedtak etter barnehagelova § 19 g. Fylkesmannen legg til grunn at kommunen vil gjere vedtak etter § 19 g dersom eit barn treng tilrettelegging i barnehagen utover det ordinære barnehage tilbudet.

Oppfølging av at vedtaka vert gjennomført

Kommunen si plikt etter barnehagelova § 19 g omfattar også ei plikt til å følgje opp at tilrettelegginga blir gjennomført i tråd med vedtaket.

Kommunen har ikkje skildra korleis dei vil følgje opp eventuelle vedtak. Det er derfor vår vurdering at kommunen ikkje har sannsynleggjort at dei har et system for å følgje opp enkeltvedtak, som er forsvarleg.

4.3 Fylkesmannen sin konklusjon

Fylkesmannen har kome til at Eidfjord kommune ikkje har sannsynleggjort at dei har eit system for å sikre at barn som har nedsett funksjonsevne får eit eigna tilrettelagt barnehagetilbod, jf. barnehagelova § 19 g, som er forsvarleg.

5. Kommunen skal følge sakshandsamingsreglane for enkeltvedtak i forvaltningslova

5.1 Rettslege krav

Når kommunen skal gjere vedtak om tilrettelegging, må dei følge føresegnene i forvaltningslova. Dette set mellom anna krav til at vedtaket er grunngeve og at saka skal vere så godt opplyst som mogleg. Grunngevinga skal setje parten i stand til å forstå vedtaket. Dette set krav til at kommunen, på ein god og forståeleg måte, viser korleis dei har vurdert lova sine vilkår. Gode vurderingar krev at kommunen får saka godt opplyst. Vedtaka til kommunen må også oppfylle dei formelle krava til enkeltvedtak i forvaltningslova.

Krav til å opplyse saka

Kommunen «skal påse at saken er så godt opplyst som mulig før vedtak treffes», jf. forvaltningslova § 17. Å få saka godt opplyst, er nødvendig for at kommunen skal kunne gjere dei vurderingane som barnehagelova § 19 g krev.

Ettersom behovet til det enkelte barn varierer, vil også undersøkingane kommunen må gjere variere, for å få saka så godt opplyst som mogleg. Nokre saker krev grundigare undersøkingar enn andre. Til dømes vil uttale frå barnehagen, PPT eller kommune- og spesialisthelsetenesta i nokre tilfelle måtte innhentast for å opplyse saka. Ei melding om behovet for tilrettelegging frå foreldre eller barnehage vil og vere med på å gi opplysningar i saka.

Krav til grunngeving

I forvaltningslova § 24 er det stilt krav om at enkeltvedtak «skal grunngis». Kravet må sjåast saman med forvaltningslova § 25, som har minimumsreglar om kva grunngevinga skal innehalde. Formålet med kravet til grunngeving er mellom anna at mottakaren av vedtaket blir sett i stand til å forstå kva vedtaket er basert på og inneber, og om vedtaket er korrekt.

Eit minimum for at vedtaket etter barnehagelova § 19 g skal etterleve kravet til grunngeving er for det første at kommunen vurderer funksjonsevna til barnet. Dersom kommunen kjem til at barnet har «nedsett funksjonsevne» i barnehagen, må kommunen identifisere kva som er til hinder for at barnet kan ta i bruk barnehageplassen sin på same måte som andre barn, og vurdere kva for tiltak som må til for å bygge ned desse barrierane. Kommunen må vurdere kva som vil være eigna tiltak for akkurat dette barnet. Tiltaka må bli vurdert opp mot barnets funksjonsnedsetting og behov. Kommunen må ta utgangspunkt i barnet sine individuelle behov og konkretisere i kva situasjonar barnet treng tilrettelegging, når det treng tilrettelegging og korleis tilrettelegginga skal bli utført.

Formelle krav

Etter forvaltningslova § 11 a er utgangspunktet at kommunen skal førebu og avgjere saka utan ugrunna opphald. Kva som kan reknast som forsvarleg sakshandsamingstid vil mellom anna kunne variere med saka si art og omfang.

Kommunen skal, så snart som råd, gje melding om vedtaket til partane, jf. forvaltningslova § 27 første ledd.

Det følgjer vidare av forvaltningslova § 27 tredje ledd at underretninga skal gi opplysningar om «klageadgang, klagefrist, klageinstans og nærmare framgangsmåte ved klage». Kommunen må opplyse om at klagefristen er tre veker frå då parten fekk vedtaket, at klagen skal sendast til kommunen, og kven som er klageinstans.

Partane i ei sak har rett til å gjere seg kjend med dokumenta i saka, jf. forvaltningslova § 18. Enkeltvedtaket skal innehalde opplysningar om retten til innsyn og unntaka frå den, jf. forvaltningslova § 27.

Nærmare reglar for saksbehandling ved klage går fram av forvaltningslova §§ 27–32.

5.2 Fylkesmannen sine undersøking og vurdering

Vurderinga av om kommunen følgjer reglane for enkeltvedtak etter forvaltningslova må knytast til konkrete enkeltvedtak gjort med heimel i barnehagelova § 19 g. Ettersom kommunen ikkje har gjort vedtak etter barnehagelova § 19 g, har Fylkesmannen ikkje grunnlag for å vurdere om kommunen følgjer reglane for enkeltvedtak i forvaltningslova knytt til vedtak etter føresegna.

5.3 Fylkesmannen sin konklusjon

Fylkesmannen har ikkje grunnlag for å vurdere om kommunen følgjer reglane for enkeltvedtak i forvaltningslova, knytt til barnehagelova § 19 g.

6. Frist for retting av brot på regelverket

Fylkesmannen har funne brot på reglane i barnehagelova § 19 g.

I denne rapporten får Eidfjord kommune frist til å rette brota på regelverket, jf. kommunelova § 60 d.

Frist for retting er 3. desember 2019.

Kommunen må innan denne datoen sende Fylkesmannen ei erklæring om at brota på regelverket er retta, og ei utgreiing om korleis lovbrota er retta.

Dersom brota på regelverket ikkje er retta innan den fastsette rettefristen, vil Fylkesmannen vedta pålegg om retting jf. kommunelova § 60 d. Eit eventuelt pålegg om retting vil ha status som enkeltvedtak og kan klagast på, jf. forvaltningslova kapittel VI.

Kommunen har rett til innsyn i saksdokumenta, jf. forvaltningslova § 18.

Følgjande brot på regelverket må rettast av Eidfjord kommune:

1. Kommunen må utarbeide rutinar som fastset korleis kommunen skal gå fram for å oppfylle sine plikter etter § 19 g, for alle steg i prosessen.
2. Kommunen må formidle rett informasjon om regelverket til relevante aktørar og sørge for at det vert kjent korleis behov om tilrettelegging kan meldast inn til kommunen.
3. Kommunen må sørge for å fange opp barn som kan ha rett på tilrettelegging.
4. Kommunen må sørge for å følge opp om tilrettelegginga vert gjennomført i tråd med vedtaket.

Astrid Terese Aam
tilsynsleiar
Fylkesmannen i Vestland

Oda Eikeland Myrnes
rådgjevar

Berit Rygg
seniorrådgjevar